

РЕШЕНИЕ

№ 2482

гр. София, 14.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **479** по описа за **2022** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от юрисконсулт - пълномощник на кмета на Столична община, против решение от 06.11.2021 г., постановено по НАХД № 13034/2021 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 11^{-ти} състав, с което е отменено издаденото от касатора **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № СО-33-Х-21-01-114**, от 16.08.2021 г. С постановлението, на Х. Б. Б. е наложена глоба, в размер на 300 лева, на основание чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето, вр. т. I.7 от Заповед № РД-01-51/26.01.2021 г. на министъра на Министерство на здравеопазването, за това, че на 15.03.2021 г., пребивавайки на закрито обществено място не поставил на лицето си защитна маска или друго средство, покриващо носа и устата, така както е предписвала цитираната заповед.

С жалбата се твърди неправилност на въззивното решение и се иска отмяната му. В съдебно заседание касаторът е представляван от юрисконсулт, който: поддържа жалбата; не заявява искане за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, посредством упълномощен адвокат оспорва касационната жалба, като претендира възстановяване на разноски за касационната съдебна инстанции.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на

касационната.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, V^{ти} касационен състав, след като анализира приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени в касационната жалба и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съставът на районния съд, без да възпроизведе и обсъди фактичката обстановка и без да изложи мотиви, досежно доказаността на вмененото нарушение е отменил НП, на т. нар. „процесуални основания“. Съдът е преценил, че е нарушено правото на защита, поради следните процесуални нарушения, които е счел за съществени, а именно: в АУАН не е цитиран номер на заповедта, издадена от министъра на МЗ, нито разпоредба, която не е спазена; в АУАН „се инкриминира“ деяние по чл. 209а, ал. 1 ЗЗ, но в НП деянието е квалифицирано по чл. 209а, ал. 1 ЗЗ, вр. т. I.7 от Заповед № РД-01-51/26.01.2021 г.; тази правна квалификация не е „привързана“ с чл. 63, ал. 4 или ал. 7, чл. 63а, ал. 1 или ал. 2 ЗЗ.

Въззивното решение е неправилно.

АУАН и НП съдържат всички реквизити, така както са описани в чл. 42, ал. 1 и чл. 57, ал. 1 и ал. 2 ЗАНН. От описанието става ясно, за какво поведение е санкциониран Х. Б., на коя дата и място е извършено деянието, кои законови разпоредби е нарушил и с какво правило за поведение не се е съобразил. Непосочването в АУАН на квалификация на деянието, която да е подкрепена с цитиране на конкретен текст (разпоредба) от релевантната за периода заповед на министъра на МЗ, не представлява съществено нарушаване на процесуалните правила, понеже административнонаказателното обвинение се предявява с наказателното постановление, след като преди това наказващият орган „проверява акта с оглед на неговата законосъобразност и обосноваост и преценява възраженията и събраните доказателства, а когато е необходимо, извършва и разследване на спорните обстоятелства“ - чл. 52, ал. 4 ЗАНН. В този смисъл правото на санкционираното лице да разбере административнонаказателното обвинение и да организира защитата си, не е било накърнено.

Нецитирането или „непривързването“ на правната квалификация с чл. 63, ал. 4 или ал. 7, чл. 63а, ал. 1 или ал. 2 ЗЗ също не може да представлява съществено нарушаване на установените със ЗАНН (чл. 57, ал. 1, т. б) изисквания за формата на наказателното постановление. Нормите на чл. 63, ал. 4, ал. 7 и тези на чл. 63а, ал. 1, ал. 2 от Закона за здравето установяват материална компетентност на министъра или на директора, на „съответната РЗИ“ да издават съответните заповеди, с които да въведат временни противоепидемични мерки. Евентуалното несъобразяване с тези норми би имало отношение при оспорването на такива заповеди, но непосочването им в процесното НП, освен че не е било необходимо, не е способствало да затрудни наказаното лице относно това, за какво нарушение му е наложена глобата. Като е изложил мотиви за обратното, съставът на въззивния съд е постановил незаконнообразно решение, което

подлежи на отмяна. Касационният съд приема, че описаната в АУАН и в наказателното постановление фактическа обстановка не е опровергана от показанията на разпитания пред СРС свидетел П. Ш., с оглед на което може да бъде постановено касационно решение по същество (арг. за противното, от чл. 222, ал. 2, т. 2 АПК).

Предвид гореизложеното и на основание чл. 222, ал. 1, вр. чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, V^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 06.11.2021 г., по НАХД № 13034/2021 г. на Софийски районен съд, НО, 11^{-ти} състав и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА издаденото от кмета на Столична община НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № СО-33-Х-21-01-114/16.08.2021 г.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: